

Я дирижабль

Автор: [Penn Hooven \(aka Realm Jumper\)](#)

Обкладинка: [Evetssteve](#)

- E
- Comedy
- Random

Дрон 319, найкращий шпигун королеви Кризаліс у Понівілі, опинився над Сидрфестом, прив'язаний до повітряної кульки. Чому? Він не знає. У відповідь на запитання про те, що він робить, щоб його не розкрили, він каже перше, що спадає на думку:

«Я дирижабль».

Переклад: [AlexMalkavian](#)

Оригінал: <https://www.fimfiction.net/story/353541/im-a-zeppelin>

Зміст

- [Я дирижабль](#)

Я дирижабль

Дрон 319 блимнув у замішанні від свого становища. Дрон 319 був одним з найкращих шпигунів королеви Кризаліс у Понівілі, і жодного разу його не спіймали. Можливо, це звучить вражаюче, але насправді це було не так, зважаючи на те, що Дрон 319 бачив, якими неймовірно нетямущими та тупими були поні Понівіля. Наприклад, коли він в образі Ліри стояв поряд з Бон Бон. Бон Бон повисла у нього на вухах з якоюсь розповіддю, коли повз них пройшла справжня Ліра. Бон Бон подивилася на справжню Ліру, потім знову на Дрона 319, і пішла геть зі справжньою Лірою, бурмочучи щось про те, що не варто більше пити особливий напій Беррі Панч.

Ще був випадок, коли Еплджек, поні з ферми, відома як Елемент Щирості, спіймала його, коли він спав на одній з її яблунь. Дрон 319 знав, що його спіймали, але перетворився на подругу Еплджек, Рейнбоу Деш, перш ніж упав на землю, скаржачись на грубе пробудження. Лише після того, як він пішов звідти, він зрозумів, що кольори райдужної гриви у нього були у зворотному порядку, що було очевидним для будь-якого поні, та його все одно не спіймали.

Але це була нова вершина незвичайності, яка вражала навіть попри його думки про рівень ідіотизму. Дрон 319 висів у трьохстах футах над Сидрфестом під великою червоною повітряною кулькою, що була прив'язана до його тулуба. В його голові було так багато питань, які мали б мати очевидні відповіді, але не мали взагалі ніяких.

Як він тут опинився? Чому до нього була прив'язана кулька? Чому він дозволив поні прив'язати до нього кульку? Чому він був у вигляді чейнджлінга? Чому він не міг перетворитися? Чому його язик почувався так, мов він облизував пісковик? Чи дійсно мамуся його любить? Питання за питанням крутилися в його мозку.

Саме в цей час жовта пегаска, в якій він упізнав Флаттершай, підлетіла до нього. От і все. Він приречений. Вона явно побачить, що

він чейнджлінг, і він вже не міг приховати цей факт.

— Вибачте, — сказала вона, зупинившись фути за три від нього.
— Але, ем, що ви робите тут нагорі?

Дрон 319 повільно блимнув їй. Йому на думку не спадало жодних ідей, а розум рою, яким можуть користатися всі дрони в разі потреби, на кшталт цього, був дивно мовчазним, лишивши йому всього одну відповідь.

— Я дирижабль.

Флаттершай виглядала дуже спантеличено.

— Дирижабль?..

— Так, — сказав Дрон 319. — Дирижабль.

— Вибачте, що кажу таке... — Флаттершай виглядала невпевнено, але продовжила: — Але ви не схожі на дирижабль.

Дрон 319 схилив голову вбік, йому було цікаво, скільки часу знадобиться цій поні, щоб зрозуміти правду. Вона говорила не дуже впевнено, а він мав багато досвіду з маніпулювання розмовою.

— Ти колись бачила дирижабль?

— Я бачила їх у книгах, — відповіла жовта пегаска.

— Так ми виглядаємо, коли стаємо дорослими. — Дрон 319 кивнув. — Я дитинча дирижабля.

Очі Флаттершай розширилися.

— Дитинча дирижабля? Я не знала, що у дирижаблів бувають діти.

— Ну а звідки, по-твоєму, беруться дирижаблі? — зацікавлено спитав Дрон 319, трохи смикаючи вухами.

— Ну... — Флаттершай думала кілька довгих митей. — Хіба їх не роблять? З дерева та великої кулі?

Дрон 319 кивнув.

— У мене є куля. — Він вказав на велику червону кульку, прив'язану до його поясу. — І я точно зроблений з дерева.

Флаттершай блимнула кілька разів.

— Правда?

Дрон 319 підняв передню ногу.

— Я дірчастий, як корок. Тому я плину. У повітрі.

Очі Флаттершай розширилися.

— Ти дитинча дирижабля!

«В ім'я зубів королеви, ну і дурепа!» — подумав він, доки кобила метушилася навколо нього, неспинно балакаючи про те, як він, мабуть, сумує за своїми мамою-дирижаблем та татом-дирижаблем.

Дрон 319 саме збирався попросити трохи його підштовхнути, щоб він міг «полетіти до мами й тата», коли до них приєдналася інша пегаска. Подумки застогнавши, Дрон 319 ідентифікував новоприбулу поні, як Рейнбоу Деш. Це буде цікаво. Ну, ЩЕ цікавіше, ніж зараз.

— Гей, Флаттерс, — привітала її Рейнбоу Деш. Вона подивилася на Дрона 319, піднявши брову. — Ти в курсі, що розмовляєш із чейнджлінгом, га?

Перш ніж Дрон 319 встиг відреагувати, знаючи, що його розкрито, Флаттершай заговорила:

— Він не чейнджлінг. Він дирижабль.

Йому дуже хотілося фейсхуфнути.

— Емм, я вельми впевнена, що це чейнджлінг, — відповіла Рейнбоу Деш, трохи відхиляючись і вказуючи на нього копитом.

— Він дитинча дирижабля, — відповіла Флаттершай. — І він сумує за мамою-дирижаблем.

Рейнбоу Деш почухала голову копитом, виглядаючи абсолютно спантеличеною. Вона подивилася на Дрона 319, який просто повільно блимнув, потім знову на свою подругу.

— Я не знала, що у дирижаблів бувають діти.

— Бувають, — відповіла Флаттершай, вже практично з інтонаціями експерта. — І іноді цих бідних, нещасних дирижабленят здуває сильний вітер, і лишає їх безпомічними й беззахисними казнаде.

Блакитна пегаска знову подивилася на Дрона 319, який висів, дійсно виглядаючи безпомічно.

— Флаттерс. — Рейнбоу Деш підперла копитом підборіддя, примруженими очима дивлячись на Дрона 319. — Я... думаю, ти маєш рацію.

Якщо б на кону не були життя та місія Дрона 319, від би ляпнув себе по обличчю так сильно, що розколов би свій хітиновий екзоскелет. Як поні можуть бути такими тупими?

— Що нам робити? — спитала Флаттершай, виглядаючи досить стурбовано. — Ми не можемо просто покинути його тут. Птахи можуть дістатися до нього.

І тоді у Дрона 319 з'явилася ідея.

— Вибачте, я знаю, де мої батьки.

Обидві поні обернулися до нього, уважно слухаючи.

— Де? — спитали вони в унісон.

— Далеко за Кантерлотською горою, — відповів він. — Я міг би туди дістатися, але, як ви бачите, я зависнув на місці. Підштовхніть мене, якщо ваша ласка, а далі я сам долечу, ще й встигну додому до вечері. — Його вуха трохи опустилися. — Хоча, гадаю, мене все одно відшльопають за те, що я весь день десь гуляв і не займався справами.

Звичайно, він трохи перегинав, але Дрон 319 вирішив, що якщо вже він намагається отримати від них допомогу, краще їх переконати. Перш ніж він встиг ще щось сказати, Рейнбоу Деш підлетіла до нього ззаду і почала щосили махати крилами. За лічені секунди Дрон 319 розігнався більше ніж до 80 миль на годину, коли пегаска кинула його уперед з такою швидкістю, що він ледве не перейшов звуковий бар'єр.

— Бувай! Передай мамці з батьком привіт від мене! — Рейнбоу Деш махала йому вслід. Вона схлипнула і витерла сльозу з ока. — Я сумуватиму за цим маленьким дирижабликом.

Дрон 319 обережно опустився на землю, зумівши перегризти мотузку, яка не давала його крилам розкритися. Він з великим полегшенням зітхнув і похитав головою. Його друг, Дрон 772, підбіг до нього.

— Я бачив, як ти промчав, і вирішив полетіти за тобою, — сказав Дрон 772. — Можеш пояснити, чому ти летів під кулькою?

Дрон 319 повільно блимнув у відповідь.

— Я дирижабль.

Примітка автора:

Якщо вам подобається моя історія, поставте лайк та зафоловіть мене.

Якщо є зайвий бакс, підтримайте мене на моєму [Патреоні](#).